Ч. 197. Пятниця 17 (4) вересня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-12 годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за злоЖенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвих соймів. — Новий плян фінансовий.— Подїї в Туреччинї. — Положенє в Грециї. — Іспанцї в Марокку.

Wiener Ztg. оголосила патент цїсарский, скликуючий сойми краєві: Чехії, Горішної Австриї і Каринтиї на день 21 с. м., а сойм Країни на день 23 с. м.

В ческім соймі має прийти на порядок дневний передовсім проєкт новелї до краєвої ординациї, підвисшаючої число членів видїлу краєвого на десять. Се предложенє має бути як найскорше залагоджене, а скоро сойм єго ухвалить, має в нарадах сойму настати перерва аж до того часу, доки той проєкт не одержить цїсарскої санкциї і не верне назад до сойму. Аж тодї відбули би ся вже на основі нового закона вибори членів видїлу краєвого. Дальше мають бути предложені соймови: проєкт закона о уживаню мови в автономічних властях краю; проєкт правительства о заведеню окружних репрезентаций, що мають творити якусь часть автономної управи і реформа соймової системи виборчої. Наконець намірено також предложити проєкт закона о установленю постійної комісиї, до котрої належали би всї справи національні належачі до компетенциї сойму, між иншими й справа шкіл меншостий і всї справи, що творять предмет національних спорів.

Скоро збере ся рада державна, предложить правительство новий плян фінансовий, котрий містить в собі такі предложеня:

I) Для впорядкованя краєвих фінансів предкладає ся: 1) Податок від горівки. — 2) Правительство призволяє соймам краєвим, щоби они для впорядкованя своїх фінансів аж до якогось, маючого близше означити ся часу в міру потреби побирали дальший додаток до податку від пива. — 3) Правительство призваляє соймам завести податок від приросту вартости. — 4) Соймам призваляє ся завести податок від сьвітла, котрий дотичить також електричних жаріючих тїл. — II) Для поправи державних фінансів ставлять ся слїдуючі предложеня: Заведенє підвисшеня податку особисто доходового у висших степенях аж до що найбільше 6 процент і 2) підвисшенє податку від спадщини. Оба сї предложеня містять ся вже в попереднім плянї фінансовім. — Заведенє оподаткованя вод мінеральних.

Що до справи заведеня монополїв, то розглядано предложеня, які пороблено в справі заведеня монополю сїрничків і они будуть творити предмет переговорів з угорским правительством. Рішенє в сїй справі ще не запало. Як зачувати, послїдна рада мінїстрів займала ся лиш тими предложенями, які дотикають впорядкованя фінансів краєвих а справа збільшеня державних доходів може аж тодї бути предметом наради, коли вже будуть установлені вимоги войскої управи.

Як доносять з Константинополя, розпочали ся в цїлій Туреччинї приготовленя до бранки християн до служби в турецкім войску. Обчисляють, що в сїм роцї буде 50.000 християн придїлених до турецкої армії. Для дальшого розвою сеї справи важне буде питанє, чи правительство схоче християньских вояків придїляти до тих віддїлів войска, що знаходять ся поза їх рідними сторонами. Таке поступованє стрітило би серед християн на великий опір і спонукало би їх духовних начальників до протесту. То можна було пізнати також по ухвалах болгарского конґресу, який не давно тому відбув ся в Солуни, а котрий висказав ся рішучо за тим, щоби войско було розміщуване в тих сторонах, з котрих походить. В християньских кругах викликує то велике негодованє, що власти турецкі в декотрих сторонах все ще не перестають стягати від християн такси за увільненє від служби войскової. Болгарский екзархат зажадав від

Крадїж в банку.

Американьска істория — Ф. Клеменса.

(Дальше).

2.

Мр. Вільзер, що вів касу в банку, відкрив перший влом і закликав зараз мр. Мура.

Оба споглядали через якийсь час здивовані на касу, а відтак як би на команду зачали реготати ся на цїле горло.

— А щезли би они, як они то зручно зробили — сказав Мур.

— Славна гадка взагалї!

— Тож то намучили ся они коло такої роботи!

— Бідні, жаль менї їх сердечно.

І знов зачали реготати ся.

— Але поки що — відозвав ся Вільзер, замикаючи двері ведучі до контори — згодимо ся чей оба на то, що лїпше не давати о тім поліциї знати?

— Я зовсім тої гадки.

— Она лиш непотрібно завдає собі труду, а виновника таки не зловить.

— Оль райт, сер!

— Тотї злодюги не посьміють бити у ве ликий дзвін об тім, як то они зловили ся, а для нас — гм, для нас не могло би нїчого дурнїйшого стати ся, як би наші партиї, що мають до нас так повне довірє, довідали ся, що наш тресор, на котрий они з таким страхом божим споглядають, гадаючи, що в нїм мілїони, такий порожний.

— Позавтру першого, то треба ще й єго стягнути.

— То значить двіста до триста тисячів долярів нових виплат.

— Та й я так само рахую. Аж до того часу мусимо сю шкоду старати ся затаїти, як лиш можна.

— Я заложу бляхою і заслоню чим. А самої каси прецї нїхто й не доторкає ся, хиба лиш ми самі.

Вільзер зробив, як казав.

Була десята година, коли один із возьних дав знати, що якийсь пан хоче поговорити з паном Вільзером або з паном Муром або й з обома.

— Хто то такий? — спитав Мур.

— Якийсь пан Смайс.

— Смайс? Таких імен знаю триста.

— Розходить ся о якусь дуже важну справу.

— Ага — певно хоче вложити гроші до банку?

— На такого він не виглядає, пане Мур.

— Нї? Ну, все одно, заведіть єго до розмовницї.

Він пішов також туди, щоби довідати ся, чого той якийсь незнакомий хоче. Той поклонив ся чемно, коли увійшов, але мр. Мур ледви відклонив ся єму, бо дрантиво елеґантне одїнє гостя вказувало на якогось, що прийшов о щось просити або старати ся о посаду.

— Чого хочете? — спитав він єго досить злістно.

— Чи маю честь з паном Вільзером?

— Мур —

— Дякую уклінно — дуже менї приятно.

— Е, що там — чого хочете? Час то гроші, то чей знаєте.

— Знаю, пане — і я заложив би ся, що час ужитий на мене значить для вас богато гроший.

— Що хочете тим сказати?

— Будьте ласкаві, закличте ще пана Вільзера — я хотів би мати честь також і з ним познакомити ся.

— Пане — скажіть по правдї, чим можу вам служити?

— Предложу мою справу в присутности обох панів шефів.

Мур засьміяв ся. — Дивний з вас чоловік, пане — замуркотів він. Але він задзвонив і крикнув до входячого слуги: Мр. Вільзер.

Містер Вільзер явив ся сейчас.

— Чей нїхто не буде нас тут підслухувати? — розвідував ся незнакомий.

— Тут? Нї.

Оба панове видивили ся здивовані насампеaред один на другого а відтак кождий з них на гостя.

— Наш інтерес найлїпше залагодити між собою самими.

— До чорта, який інтерес?

Незнакомий, не чекаючи запрошеня, взяв

Порти, щоби ті суми, які Болгари в той спосіб мусіли заплатити, були їм назад звернені.

Турецке правительство постановило урвати бувшому султанови Абдул Гамідови з его пенсиї дальших сто турецких фунтів місячно, щоби їх призначити его 17 літному синови Абдурагібови. Молодий князь не буде вже дальше жити зі своїм батьком, лиш буде служити яко офіцир при однім з полків артилериї. Пенсию Абдул-Гаміда знижено тепер на 800 турецких фунтів.

Як доносять з Атин, прийшло вже до порозумілия межи королем а президентом мініїстрів Мавроміхалісом. Криза кабінету і подорож наслідника престола підчас отвореня парляменту суть виключені. Бувший президент міністрів Теотокіс не перестає виступати з острою критикою против жадань офіцирів і фінансових плянів правительства, що викликало велике занепокоєне навіть серед прихильників з его партиї, котрі обіцяли ся підпирати жаданя офіцирів. Міністер війни виступає також против Теотокіса, котрий доказував, що збройну силу Грециї не можна буде піднести до 150.000 мужа. Міністер війни доказує противно і каже, що разом з семи роками резерви армія грецка може дійти до сили 150.000 мужа.

Як доносять до „Polit. Corr.“ з Мадрида, пороблено в Мелілї такі военні приготовленя до вдушеня руху Кабілів і наступованя Іспанців наперед зарядженo в таків обємі, що небавком прийде до рішаючих операций. Сподівають ся, що военний похід закінчить ся вже до кількох неділь, може навіть вже з кінцем сего місяця.

Новинки.

Львів, дня 16 го вересня 1909

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник переніс старосту Станислава Боднара з Чорткова до Подґуржа, а управу староства в Чорткові поручив старшому комісареви повітовому Тадееви Макаревичеви. — П. Намістник іменував канцеліста Намісгництва, Івана Чоловского канцелістом поліциї в статі Дирекциї поліциї у Львові, а канцеліста поліциї Антона Глода канцелістом Намістництва.

— **Ц. к. ґімназия** в рускім язиком викладовим в Перемишли. Устний іспит зрілости в осіннім реченци відбуде ся в тутешнім заведеню дня 23 вересня 1909 р. Абітурієнти приступаючі до того іспиту мають зголоситись в канцеляриї дирекциї в днях від 20—22 вересня і евентуально зложити приписану таксу.

— **Отворене часового уряду почтового Львів 12.** Ц. к. Уряд почтовий Львів 12, котрий входить в житє підчас сесий соймових, вістає отворений з днем 16 вересня с. р. о годині IX перед полуднем. Уряд той получений буде за помочию 6-кратного ходу денно з ц. к. урядом почтовим Львів 1.

— **Зі Станиславова.** Звичайні загальні збори філиї Руск. Тов. педаґоґічного в Станиславові відбудуть ся в середу 29 вересня о 2 годині по полудни, в домі „Бурси педаґоґічної“, при улици Пелеша ч. 11, з отсим порядком дневним: 1) Відчитане протоколу з попередних загальних зборів. 2) Звіт з діяльности виділу і звіт касовий. 3) Звіт з веденя бурси. 4) Звіт контрольної комісиї. 5) Вибір нового виділу. 6) Внесеня і інтерпеляциї членів. — Просить ся о численну участь.

— **Зьвірске убийство.** В ночи з неділї на понеділок дня 12 с. м. паробчаки: Іван Солоньский, літ 20 і Ілярко Грех, літ 20, всі з Якубової Волї, дрогобицкого повіта, допустили ся страшного, зьвірского убийства на особі паробка Олекси Дмитраха, літ 25, сина Федя. Згаданого дня була в коршмі музика довго в ночи, при котрій забавляли ся названі паробки і як звичайно між паробками буває, в забаві почали зводити з собою свої рахунки Олекса Дмитрах і Дмитро Голинка, котрий дістав два рази в лице від Олекси Дмитраха. Обиджений Дмитро Голинка змовив ся зі своїми товаришами і напали в ночи на вертаючого Олексу Дмитраха з корчми до дому та близько его хати в страшний спосіб его убили. Розбили голову аж до мозку, повибивали зуби, вибили око і так немилосерно позбавили житя, хотяй Олекса Дмитрах просив їх серед болїв: „Даруйте ми житє“. Чули сей крик 2 сусіди але бояли ся показувати з боязни перед убийниками. Щоби згубити всякий слід виновники переодїли трупа, привязали до его плечий жорняний камінь, звязали ноги і так виволікли з півтора кільометра за село на „тожів“ та кинули у вир; а щоби домівників увести в блуд куфер убитого напакований глиною і прочою одїжю кинули у керницю, щоби збудити підозріне що десь виїхав. Однак сусід батька убитого, що чув крик, сповістив про все брата убитого Ілька Дмитраха з Лужка долїшного на торзї в Дрогобичи дня 13 с. м., а сей повідомив сейчас староство і жандармерию, котра 2 виновників приарештувала і відставила до Дрогобича — а третий Дмитро Голинка втік і десь сховав ся. Тіло у водї найшли, ідучи за слїдами крови. Єсть також в селї аґент поліцийний з Дрогобича. Арештували також Олексу Яхна, підозріного о участь.

— **Арештоване вломників.** В справі крадежї з вломом в Перемишли у ювілера Вайнштока вела перемиска поліция спільно з львівскою доходженя, котрі не позістали без успіху. Один з вломників забрав був з собою верхник Вайнштока і той его зрадив. По тім верхнику удало ся львівскій поліциї вислїдити знаного їй добре старого кримінальника Івана Вільчиньского, котрий недавно тому втік з Кульпаркова, де его власти віддали були під лїкарску обсервацию. Крім верхника знайдено ще при нім богато золотих дрібниць. На основі его зізнань арештувала поліция ще Савла Янерера і Давида Ферштера, знаних їй також добре львівских злодіїв.

— **Наглі случаї смерти у Львові.** Вчера по полудни около 2 год. померла нагло Каролина Леськевич, літ 39, жінка функционаря зелїзничого, замешкала на Вульці ч. 32. О тій наглій смерти повідомлено поліцию. Міский лїкар, др. Сербеньский, котрий явив ся на місци не міг розслїдити причини смерти в виду того, що ціле тїло було сильно посинїло. Чоловік помершої Леськевич подав, що жінка его була аж до послїдної хвилї здорова і притомна. Що ся стало, він не знає. Тїло помершої відставлено до інститута судової медицини в цїли переведеня секциї.

Повисший случай загадочної наглої смерти у Львові єсть вже третий до кількох днів. Два инші стали ся в родині Мехля Манца при ул. Ґазовій ч. 4. В суботу померла его 63 лїтна жінка, а в понедїлок о 6 год. рано 22-лїтня донька. Обі женщини занедужали в ночи з пятниці на суботу, по спожитю шабасової вечері. В обох случаях смерти зарäджено як секцию тїл так і бактериольоґічні досліди дєктів. Вислїд дослїдів, виконаний в ц. к. Заведеню для гіґієни, виключив безусловно холеру. З вислїду секциї показало ся, що матїр померла серед проявів хронїчного, а донька серед острого нежиту (катару) кишок. Було то без сумніву затроєне несьвіжими стравами. Характеристичне було поступоване родини померших. Коли в понедїлок перед полуднем заїхав віз по тїла до

крісло і поставив его саме під входові двері а відтак і сїв собі на него.

— Сеї ночи вломили ся до вас — зачав він півголосом говорити.

Вільзер і Мур ще більше здивовані видивили ся один на другого.

— А ви то звідки знаєте? — хотів Вільзер відозвати ся, але мр. Мур моргнувши енерґічно на него, замкнув рот єму.

— До нас вломили ся? — сказав він усьміхаючись. — То ми би преці також щось о тім знали. Звідкиж ви то можете знати?

— Зовсім проста річ, звідти, що я сам той вломник або бодай один з них — відповів мр. Смайс з як найбільшим спокоєм.

— Ви? пане — Мур в злости хотів кинути ся на гостя, але Вільзер вхопив его за полу і не пустив та шепнув єму щось до уха.

— І то ви сьмієте тут приходити? — крикнув Мур розлючений. — Я вас в сій хвили кажу арештувати.

— Прошу, не встидайте ся — сказав на то інжинір і поклонив ся чемно. — Поліция в інтересі клієнтів вашого банку буде дуже тїшити ся, коли довідає ся, що ціла готівка в зелїзнім тресорі, безпечнім від огню і злодіїв, складала ся з пятьдесять долярів і вісімдесять центів.

— Так і мало бути! Чи гадаєте, що ми би лишили гроші для панів злодіїв? Гроші заносять ся в безпечне місце, де би їх такі як ви не знайшли.

— Так, так? Але так звичайно не водить ся по банках. А хибаж від чого у вас тота каса безпечна від огню і злодіїв? Я переконаний, що коли вість о тім розийде ся, публика мимо того всего кинесь приступом до вашого банку а поліция також не вдоволить ся тим, що ви їй наговорите.

Мур і Вільзер розлючені лиш подивили ся один на другого.

— Повисшу суму — говорив Смайс дальше — взяв собі мій товариш, котрий має жінку і діти. Я вийшов з порожними руками — длятого, гадаю, зрозумієте, що то зовсім справедливо, коли вас попрошу о якесь відшкодоване за то, що менї не дістало ся нїчого.

Оба спільники зачали щось дуже пильно шептати з собою. Відтак Вільзер кількома кроками пустив ся до дверий.

— Стійте — відозвав ся до него інжинер — ані кроком дальше! Будьте ласкаві, панове, посідайте собі онтам на софі. Впрочім запамятайте собі: Там на улици жде на мене мій приятель, а коли я за пів години не зійду до него на долину, то він отворить лист, в котрім я списав все що потреба. А крім того — він вдарив ся по кишени — тут у мене шестистрільний, котрого можу кождої хвилї ужити.

Вільзер відступив ся чим скорше. Оба шефи посідали на вказаній їм софі.

— Виджу вже, — відозвав ся Мур ввічливо — що маємо дїло з джентельменом.

Смайс подякував за то уклоном а тамті панове відклонили ся єму також.

— Отже яку суму, пане — відозвав ся тепер Вільзер — можемо вам предложити?

— Я гадаю, що трийцять тисячів долярів не буде для вас за високо, коли возьмете під розвагу, кілько я стратив через то, що з тресору забрано гроші скорше.

— Трийцять тисячів — то безличність! — кинув ся Мур.

— Не забувайте на то, що коли мій приятель і я схочемо, то ви нїчого не дістанете. Заким ви зможете поліцию закликати, то за нами вже й слїд пропаде. Видите преці, що не маєте нас так в руках, як то вам здає ся.

Інжинер усьміхнув ся. — Ви забуваєте, що позавтру першого. Ви знаєте, які то доходи сей реченець для вас значить, преці не схочете тих гроший позбути ся.

Вільзер лиш вкусив ся в губи. — Двайцять тисячів — подав він.

— Трийцять — —

— Двайцять пять — —

Смайс встав байдужно. — Як собі хочете — я —

— Ну, про мене трийцять — поспішив ся Вільзер додати. — Але лиш під условієм, що ви через пять днів безусловно будете мовчати і нїкому нїчого не скажете.

— То само собою розуміє ся.

Тоті панове мали, видко, „на всякий случай“ приготовлені гроші, бо Мур витягнув зараз полярес і виплатив тих трийцять тисячів зараз на стіл трийцятма банкнотами по тисяч долярів.

Смайс попросив відтак обох спільників, щоби они відступили ся на сам конець стола, відтак приступив, перечислив і з дуже уклінним „Дякую красно“, сховав їх до кишенї.

— Желаю щасливої дороги, мої панове!

— Чорт би вас вхопив! — забурмотів Мур.

Інжінер Смайс вийшов із комнати, обернений обережно аж до послїдної хвили яснїючим з радости лицем до обох достойних властителів банку. (Конець буде).

сецаї, в цілій камениця говорено, що там ніхто не помер. Зателефоновано до жидівского шпиталю а звідтам відповіли, що там не знають нічо про смерть тих осіб. Аж остаточно комісарият зробив ревізию а знайшовши укриті тіла віддав їх до секциї, а поки що аж до висліду бактериольоґічних дослідів інтерновано цілу родину і поставлено варту. Аж коли досліди показали, що холера в обох случаях виключена, стягнено варту і позволено тіла похоронити як звичайно.

— **Руске віче у Філядельфії.** Вчера відбувало ся у Філядельфії в Америці велике руске народне віче зі слідуючим дневним порядком: 1) Отворене віча епископом о. Сотером Ортиньским. Точно о 9-ій годині рано в церкві катедральній (816 N. Franklin Str.) відправив Преосьв. Сотер Ортиньский для вічевиків службу Божу, по котрій сейчас всі присутві перейшли до катедральної галї на наради з слідуючим порядком дневним: 1) Отворене віча Преосьв. Сотером. 2) Вибір вічевої президиї. 3) Списане делеґатів і учасників віча. 4) Реферат п. Е. Гвоздика на тему: Значіне просьвіти в житю народнім взагалї а у нас з окрема, тай далекосягла діяльність народних шкіл. 5) Реферат д. О. Стеткевича на тему: Як і чим боронити би нам свого рідного на тій чужині. 6) Реферат д. Дмитра Андрейка на тему: Справа заснованя Р. Н. Союза педаґоґічного (чи якої иншої назви товариства просьвітного), тай головний начерк его діяльности і его адміністрациї. 7) Дискусия над рефератами. 8) Внесеня учасників віча. 9) Закінчене віча.

— **Велика крадіж на почті.** З Кракова доносять: Перед кількома днями доконано в уряді почтовім на тутешнім двірци значної крадежі. Одна з тутешних фірм післала була в грошевім листї 5000 рублів якомусь купцеви в Гусятині. Адресат одержав лист в иншій куверті а в ній замість гроший два числа ґазети „Głos Narodu". Повідомлена о тім дирекция розвела при помочи поліциї доходженя, котрі однак позістали доси без успіху. Підозріне впало на одного з функціонарів почтових і зроблено ревізию в его помешканю, котра однак не дала ніякого висліду.

— **Дрібні вісти.** Нові вибори до ради повітової в самбірскім повіті розписані з громад сільских на день 18, з міских на день 20. с. м., а поміж найбільше оподаткованих на день 31. жовтня. — О. Франц Рабій уступив і зрезиґнував невідкличнo зі становиска директора „Ризници". — В загребскім процесі політичнім о велико сербску аґітацию поставив прокуратор внесене, щоби 6 обжалованих засуджено на кару смерти а прочих на 10 до 20 літ тяжкої вязниці — До їзди окремим поїздом зі Львова до Стрия дня 19 с. м. зголосило ся звиш 1100 осіб а білети купують ще дальше. — На знак жалоби по смерти американьского міліярдера і зелізничого короля Геррімена, на зелізницях, що суть власностию помершого, здержано серед дороги всі поїзди на пять мінут в хвили, коли тіло складано до гробу.

— **Убийство в Жабю.** До жандармериї в Жабю прийшла в неділю селянка Мария Томюк і дала знати, що еї син, 9 літний Івась, вийшов ще в суботу до ліса і доси не вернув. Висказала притім здогад, що може сина еї убив син еї сусідки 18 літний Йосько Бірнберґ, котрий відгрожував ся, що убє Івася. В виду того, коли до вечера Івась не знайшов ся, жандарми вибрали ся до ліса шукати хлопця і забрали з собою підозрілого Йоська. І дїйстно в якійсь дебрі знайдено убиту дитину. Йосько зразу випирав ся вини, але остаточно, коли жандарми призбирали всі докази против него, він признав ся до вини і сказав, що убив Івася Томюка, бо страшно его ненавидів. На кілька днів перед убийством, Івась случайно убив качку належачу до матери Йоська. Розлючена жидівка сказала тоді, що з Йоськом зроблять Івасеви щось такого, що его родина буде ціле жите памятати. В суботу Йосько побачив, що Івась іде до ліса, отже взяв з собою острий ніж, пішов за ним, а дігнавши, вхопив бідного хлопця за голову та зарізав як курятко. Убийника і его матір арештовано і відставлено до суду.

— † **Померли.** В Тернополи померла дня 1. с. м. — як ми то вже коротко доносили — Никола Костів, купець і горожанин міста Тернополя в 42-ім р. житя. Покійник був членом руских товариств а яко довголітний видїловий „Міщаньского Брацтва", завязав при нім аматорский кружок, котрого був душею. Яко кількалїтний господар товариства ґімн. „Сокіл" покійний неутомно працював около его піднесеня, стараючись приеднати сему товариству як найбільше число членів, та збираючи датки на будову своеї хати. Доказом, як шанувало українське громадяньство Тернополя Покійного, був величавий его похорон, в котрім взяли участь сімох сьвященників, представителї всіх тутешних товариств зі своїми прапорами, та величезна маса народа. Над могилою попрощав покійного іменем товариства „Міщаньске Брацтво" п. П. Демчук, представивши в коротцї заслуги его около розвою того товариства та страту, яку специяльно то товариство через его смерть потерпіло. — В Рогатині помер в 48 ім р. житя Адам Вроньский, секретар тамошного маґістрату. — В Бродах помер на шкарлятину Богдан Кацалай, ученик IV кл. ґімназ.

Телеґрами.

Льондон 16 вересня. Помер тут льорд Weedmouth, голосний свого часу в наслідок листу цісаря Вільгельма.

Константинополь 16 вересня. Часописи доносять, що цар стрітить ся з султаном в Босфорі на царскім яхті.

Мадрид 16 вересня. Офіцияльно заперечують вість о поражцї войска оперуючого против Кабілів.

Пільзень 16 вересня. Коло стациї Кріґерн викотив ся вчера із шин поїзд особовий, при чім 4 особи покалїчили ся легко, а одна тяжко.

Каір 16 вересня. З нагоди 37-роковини обсадженя Єгипту Анґлійцями, відбули ся тут вчера численні мітинґи націоналїстичні з протестом против задержаня анґлійскої залоги в Єгипті. Вислано телеґрафічні протести до Льондону і Константинополя. Націоналїстичні ґазети вийшли в жалібних обвідках на знак жалоби.

Петербург 16 вересня. „Нов. Время" поміщуе розмову з особою, кермуючою східноазийскою політикою, котра есть того погляду, що політика Япанії звертае ся рішучо против Росиї і може двести до нової катастрофи. Особа тота промавляе за заключенем росийско-хіньско американьского союза.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 15-го вересня 1909.		Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .		607·—	615·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		390·—	400·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		564·—	572·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.		410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5% преміов.		109·70	110·40
Банку гіпот $4\frac{1}{2}$%		99·10	99·80
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краев.		100·—	100·70
4% листи застав. Банку краев. .		94·80	95·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .		96·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.		96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.		94·30	95·—
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні гал.		97·40	98·10
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$% . .		100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.		93·50	94·20
Позичка краев. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.		94·30	95·—
„ м. Львова 4% по 200 кор.		93·30	94·—
IV. Льоси.			
Міста Кракова		116·—	122·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденський	56·25	60·25
Угорскі черв. хреста	Курс віденський	35·—	39·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	Курс віденський	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор.	Курс віденський	67·—	73·—
Базиліка 10 кор.	Курс віденський	22·10	24·10
Joszif 4 кор.	Курс віденський	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	Курс віденський	9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·34	11·38
Рубель папеловий		2·53	2·54
100 марок німецких		117·40	117·60
Долар американьский		4·80	5·—

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12^{45}, 3^{50}, 8^{25}, 8·40, 2^{45}, 3·30 *) 6^{12}, 7, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: 2^{50}, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.

До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, 8^{29}, 11^{32}.

До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідае: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Звірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр. 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, третє нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На річках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, третє видане, бр. 50 с., опр. 70 сот
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с, опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могили, бр. 18 с., опр. 32 с
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Ґумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хлїба (з француского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з француского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка".
„Дзвінок", брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок" „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).